

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:

Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituții, Cluburi și Proprietari 2000
Un număr vechi 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI

Directori-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU

Director: AL. MUNTEANU

Prim redactor: N. PAPAGEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF

Diracția 3.26.60.
TELEFON: Administrația 3.26.60.
Redacția și provincia 3.26.69.

Vești dela Papană

„Activitatea mea la 9 mări și 9 țări de pământul patriei“

Un articol scris special pentru „Gazeta Sporturilor“ de reputatul aviator și polisportiv român, lt. Alexandru Papană

NEW-YORK, 29 Octombrie. — Ahu cu nespuse emoție că opinia publică din țară a urmărit cu interes activitatea mea în America și că este bucuroasă să aștepte vești de la mine. Mă grăbesc deci, prin atât de apreciatul și răspânditul ziar, care este „Gazeta Sporturilor“, să transmit opiniei publice din țară recunoștințele mele multumiri pentru interesul ce mi-l poartă și să-i răpesc câteva minute pentru a o pune în curent cu activitatea modestă a mele persoane, aci pe teritoriul atât de prietenos al Americii.

Așadar, după participarea la meetingul aviatic dela Los Angeles, care mi-a atras elogiile oamenilor de specialitate de aici și a precizării că — mărturisesc — m-au măgălit, din partea marilor ziare americane, am venit aci, la New-York, în această cetate în care este cristalizată civilizația cea mai evoluată în materie de confort, de tehnică și chiar de concepțiune socială. Dece n-ași mărturisii, bunăoară, că zilele astea premergătoare alegerilor prezidențiale au constituit pentru mine — și, desigur, pentru orice european — o lecție de conștiință civică și de concepție a rolului individului în viața de Stat? Toată această animație, reclama asta de circ, care ar ului desigur pe alegătorii noștri, aci nu are alt efect asupra cetățeanului decât unul distractiv — un fel de „circenses“ american. În fond, cetățeanul are conștiința perfectă a rolului său și știe să-și cântărească votul.

Splendide scene, acestea din timpul campaniei electorale și mișcările dragostei maseelor pentru Roosevelt, care, orice ar spune ziarul Hearst, se va alege cu mari majorități. Dar, nu despre alegerile prezidențiale am vroit să vă scriu. Să revin deci la sport. La activitatea mea aci.

Particip actualmente la marea turneu de tenis amator al orașului New-York, reușind — uite, mărturisesc, am avut un noroc orb, căci sortii mi-au destinat adversari mai slabi — să ajung până în semifinale. Să vedem ce voi face de aci înainte. Poate, cine știe? cu puțină șansă voi ajunge și în finală.

Încolo, toate merg strună. Lucrez mult la pregătirea raidurilor pe care le voi întreprinde la primăvară și despre care v-am informat la vreme. În special, în mult mai reușite raidul New-York-București, fără escală. Cele 5 meetinguri la cari am participat și cele la care voi participa în cursul iernii, mă vor menține în formă.

Raidurile acestea două — unul va avea loc la Miami, celalt în Cuba — mă preocupă mult. Vor participa cei mai buni și mai „en vogue“ aviatori americani. Sper să reprezint cu demnitate tricolorul românesc și la aceste meetinguri.

Pentru moment, aceasta este modesta mea activitate aci, peste nouă mări și nouă țări de patrie de care mă leagă o nostalgie din ce în ce mai apăsătoare.

Al. Papană

Matchul Spakow - Pierre Charles nu va mai avea loc

Belgianul a făcut tot soiul de dificultăți iar termenul expiră la 23 Noembrie

Tratativele începute în vederea organizării matchului dintre Moji Spakow și Pierre Charles, pentru titlul European la toate categoriile, au eșuat, deși se părea că ele vor fi duse la bun sfârșit.

Matchul nu va putea avea loc, în niciun caz, în limita termenului prescris de I. B. U. în ziua când a acceptat înscriserea celor doi pugiliști. Acest termen expiră la 23 Noembrie și, dacă până în prezent tratativele nu au fost perfectate, nu mai poate fi vorba de organizarea matchului.

NICI BRUXELLES, NICI VIENA

După cum am arătat la timp, întrucât la București nu s'ar fi putut regisi un match de talia campionatului European, promotorii belgieni au făcut propuneri lui Spakow pentru disputarea matchului la Bruxelles.

Fostul campion al României a răspuns că acceptă matchul la Bruxelles, în orice condițiuni.

Abia după ce au avut răspunsul afirmativ al boxerului român, promotorii belgieni și-au adus aminte că matchul se dispută de doi oameni și, ca atare, s'au adresat și lui Pierre Charles. Aci însă s'au lovit de pretențiuni exagerate, fapt care i-a determinat să abandoneze proiectul.

Atunci a intrat în arenă, promotorul

(Continuare în pag. II-a)

Ultima formalitate

Elveția a acceptat intrarea României și Jugoslaviei în Cupa Europei Centrale

După cum am enunțat, în ședința Comitetului Cupei Europei Centrale, ținută săptămâna trecută, la Praga, s'a hotărât acceptarea principala a României și a Jugoslaviei în această grandioasă competițiune a fotbalului continental.

Ungaria, Cehoslovacia, Italia și Austria și-au dat asentimentul pentru primirea României și a Jugoslaviei, — singurul glas potrivnic fiind al Elveției, care, prin introducerea României și a Jugoslaviei în cupă o singură echipă, își vedea amputat prestigiul și convocată la întrecere pentru Cupa Europei Centrale, cu numai două echipe, în loc de patru, cu câte a figurat anul trecut și, după cum se știe, a eșuat lamentabil.

ELVEȚIA REVINE LA ALTE SENTIMENTE

Între timp, federația elvețiană de fotbal, socotind că opoziția ei nu va folosi la nimic, a trimis un memoriu Comitetului Cupei Europei Centrale, declarând că e de acord cu primirea Jugoslaviei și a

României, dar roagă ca echipele elvețiene să nu fie programate în primul tur împotriva formațiilor românești sau jugoslave, din cauză că... deplasarea e prea mare și nu se vor scoate cheltuielile, mai cu seamă la Berna, unde un match cu o echipă jugoslavă sau română n'ar interesa prea mult.

O MANEVRA STRAVEZIE

Manevra elvețienilor e cusută însă cu ață albă. Nu chestiunea financiară este aceea care i-a determinat pe elvețieni să trimeze propunerea de mai sus Comitetului Cupei Europei Centrale, ci precauțiunea de a nu-și măsura forțele cu echipele „aproast“ din Jugoslavia și România. E ușor de înțeles că o eventuală înfrângere a echipelor elvețiene, — ceea ce e foarte probabil, — n'ar fi deloc... simpatice

pentru prestigiul fotbalului elvețian și pentru o poziția ce ni s'a făcut la Praga.

O CONTRA-PROPUNERE

Față de această situație, noi sugerăm oficialității române o contra-propunere pentru uzul Comitetului Cupei Europei Centrale. Să acceptăm jumătate din insignifiantele încasări care s'ar face la Berna — fie că nu ne-am scotocit nici cheltuielile de deplasare, — și să dăm elvețienilor jumătate din rețeta, fără îndoială importantă, care s'ar face în București. Nu de alta, dar ca să discutăm cu domnii elvețieni pe teren.

În orice caz, indiferent de urmare care se va da propunerii elvețiene, odată cu memoriul înaintat Comitetului Cupei Europei Centrale și prin care se acceptă primirea României și a Jugoslaviei, chestiunea admiterii noastre este definitiv lichidată. Singurul glas potrivnic al Elveției a dispărut.

ZENO VELCEANU excampion național ne vorbește despre: Situația atletismului bănățean

Cu Zeno Velceanu ne-am întâlnit conducând amândoi spre locul de veei pe Aurel Guga.

În lumea imensă venită să aducă salutul ei celui ce odinioară conducea cu atâta suflet echipa „Universității“, am văzut multe figuri cunoscute din viața sportivă românească, mulți fotbaliști dar și mulți atleti.

Iată-l, într'un grup, pe Tiberiu Rusu, cel mai autentic produs al atletismului românesc, om care fără o prea mare pregătire a trecut acum 11 ani 1 m. 85 cm, la săritura înălțime. Acum este un burghiez în accepția adevărată a cuvântului, funcționând ca magistrat într-o comună din Banat.

În altă parte zărește fosta pleiadă de atleti a C.A.T.-ului: Peter-Latter, Kosovitz, dr. Corcan, etc. toți plângând moartea năpraznică a lui Aurel Guga.

ATLETISMUL DIN BANAT

La întoarcerea în oraș, profit de ocazie ca mi se oferă de a sta câteva minute de vorbă cu Velceanu. Familia Velceanu este bine cunoscută în tot Banatul. Zeno este fiul faimosului conducător de coruri Velceanu.

Actualmente sunt în administrația financiară a municipiului Timișoara, iar timpul liber mi-l consacru atletismului — își începe destăinuirea lui Velceanu. Conduc secția de atletism a soc. Electrică pe care, în câteva luni, am pus-o serios pe roate. La 22 Noembrie vom organiza un cross care va intra în Timișoara elita alergătorilor din tot vestul țării și cu care ocazie sper să stabilim

și un record de înscriseri pentru România.

Atletismul bănățean trece totuși printr-o criză serioasă. Dispariția

secțiilor de atletism dela C. A. T. și Chinezul au fost fatale atletismului nostru. Cățiva ani am avut o stagnare completă până când au apărut câteva grupări tinere conduse de oameni tineri, entuziaști și dornici de a ridica sportul atletice. Este locul să semnalăm clubul Recas unde un grup de entuziaști a realizat o adevărată minune.

UN PROGRAM INTERESANT

„Pentru sezonul viitor avem un program interesant în perspectivă. Vom organiza, în primăvară, campionatele școlare și universitare, apoi campionatele regionale de seniori, juniori și fete. În Iulie, clubul Rapid va organiza un mare concurs național, iar în August, clubul

burile Electrice și C. F. R. vor organiza și ele un mare meeting, cu caracter internațional.

Pe de altă parte, profitând de faptul că la Arad tânărul, dar harnic grupare Astra condusă de d. ing. R. Flitti, dă o mare atenție atletismului, vom organiza câteva concursuri de propagandă la Arad. În sfârșit, sunt prevăzute concursuri în Reșița, Lugos și Caransebeș.

PRIMĂRIA SE ARATA BINE-VOITOARE

Se pare că în campania ce-am pornit-o pentru renșterea atletismului vom putea conta și pe sprijinul oficialităților.

Primăria Timișoarei a fost în acest an destul de binevoitoare cu sportivii. Consultând bugetul orașului constatăm că în acest an s'au acordat ciclismului, 35.000 lei călăriei 15.000 lei, nataleii 5000 lei și atletismului 3.000 lei.

LIPSESC CONDUCĂTORII

Atletismul bănățean suferă de aceluși boală de care suferă întreaga mișcare atletică românească: nu are conducători.

Să sperăm că interesul pe care-l manifestă grupările timișorene va schimba și mentalitatea conducătorilor atletismului. De altfel, o reacțiune se va produce chiar în această iarnă când reprezentanții cluburilor vor avea să aleagă pe noii lor conducători.

După cum se poate constata sunt toate șansele ca mișcarea atletică să renască în Banat. Noi o dorim din toată inima.

In preajma sezonului de hockey...

Intendentul patinoarului: — Ah! zăpăcit sunt... Am uitat să dau drumul aparaturii frigorifice!... (După „Passing Show“)

După ștafeta Brașov-București

Câteva cifre interesante

BRĂSOV, 10 (prin telefon). — În cadrul unei ședințe speciale a Ligii de atletism Tara Bârsei, d. prof. Iuliu Moldovanu a prezentat un interesant raport cu privire la modul cum a fost organizată prima ștafetă pedestră Brașov — București.

Din raportul conducătorului atletismului brașovean, este interesant de a menționa câteva date în legătură cu performanțele stabilite de fiecare alergător.

Iată cum au reușit să alerge așteptate brașoveni și să stabilească primul record al distanței între Brașov și București 180 km.

Ludovic Gall 25 km: 1 oră 39 m. 34 s.

Bătăraș 25 km: 1 oră 33 m. 5 s.
Mircea 25 km: 1 oră 37 m. 48 s.
Ruck 15 km: 57 m. 2 s. 4.
Frunză 15 km: 1 oră 6 m. 3 s.
Lahay 15 km: 54 m. 12 s. 4.
Moldovanu 10 km: 46 m. 9 s. 5.
Gust 10 km: 47 m. 30 s. 3.
Zaharia 10 km: 43 m. 29 s. 5.
Kiss 5 km: 16 m. 58 s. 7.
Sallosy 5 km: 18 m. 4 s.
Szurd: 5 km. 17 m. 43 s.
Brendorfer: 3 km. 9 m. 27 s. (II)
Szabo: 3 km. 10 m. 54 s. 6.
Lenny: 3 km. 10 m. 56 s.

După părerea conducătorilor brașoveni, distanța va putea fi în viitor parcursă într'un timp mai scurt cu circa un ceas.

Un proiect pentru înființarea unei școli de antrenori

Petre Steinbach a prezentat d-lui V. V. Tilea un expozeu care cuprinde proiectul unei școli de antrenori

Se va lua exemplu la înființarea acestei școli, organizarea instituției similare din Germania

Problema creșterii unei școli de antrenori s'a pus cu insistență în ultimul timp, fiind discutată cu multă seriozitate de cercurile conducătoare ale fotbalului românesc.

Într'adevăr, înființarea unei școli de antrenori reprezintă un mare deziderat al fotbalului nostru, care, dacă s'a lansat vertiginos pe drumul popularității, ridicând stadiioane imense și cucerind asistente de zeci de mii de persoane, în schimb, în domeniul progresului tehnic, a înaintat cu pași mult mai timizi. Aproape imperceptibil.

Adevărul acesta este: față de grandioasa desfășurare pe care o cunoaște fotbalul în momentul de față, — depășind, de cele mai multe ori, animația care se înregistrează în țări ca Austria, Ungaria și Cehoslovacia, — șlefuita tehnicii a rămas în urmă. Este, ca să spunem așa, o lipsă de omogenitate între calitatea fotbalului și extraordinara lui popularitate.

Se impune, deci, aducerea lucrurilor la același numitor. Și asta nu se poate face decât pe calea unei gospodării bine organizate, începând prin înființarea unei școli de antrenori.

În această direcție, avem de relevat un gest al internaționalului Petre Steinbach, dela Unirea Tricolor, care a remis domnului V. V. Tilea, președintele

Federației române de Fotbal, un lung și interesant expozeu.

Petre Steinbach se oferă să întemeieze în România o școală de antrenori, cerând însă, în prealabil, să fie trimis pentru un an în Germania, să facă studii la marile școli de antrenori care funcționează acolo și care au grăbit, după cum se constată prin ultimele rezultate, progresul fotbalului german. E suficient să amintim că Germania care acum câțiva ani conta foarte puțin în ierarhia fotbalului european, a reușit, anul acesta, formidabilă performanță de a dispune, la Praga, de naționala Cehoslovaciei.

Isprava aceasta este consecința progresului metodei pe care l-a realizat fotbalul german prin școlile sale de antrenori, conduse de cunoscutul Otto Nertz.

Steinbach își propune să studieze în Germania și la înapoiere să rămână la dispoziția Federației Române de Fotbal, înființând și aici o școală de antrenori și trimițând în toate centrele mici ale țării, antrenori destoinici, care să îndrumeze fotbalul românesc, spre noi orizonturi de progres și de notorietate.